

"V ednosti je moč".

„To je jako žalostna pripoved, vzvišena gospa! — Gospod de Lernon prišel je nekega dné k meni v hišo gospoda Konjskega in sicer po vašej upoti, ter me pričel izpraševati po Kupičevjé Dori. Takoj sem znal, kam to meri. Spravil sem ga na vrt, danas

„Da, jaz. Vi se smejete, a vendar je to resnično. Ko sem bil še boljši človek, prosil sem za njeno roko, a stari zlatar se mi je smejal v lice. Od te dobe sem se seveda nekoliko oguljil, ljubezen mi niti ne prihaja na um — sedaj je ostal samo žolč, vse to kipi v meni — kipi kakor peklenski plamen. No, kaj naj bi govorili o tem? Jaz torej rekel sem gospodu markizu tako-le: Med vrtom Konjskega in Krupičevim je visok zid. To nama bode pot. Treba je počakati, da Krupiča ne boče doma. Stara Magda surči ko jazbec, niti puška je ne bi porubila. A na stanu pri Krupiču sta dva špa-

njolska dragonca, huda pijanca. Tema junakoma je treba navezati na dušo žganjem, a gospod markiz je oficir, pred tim bi zatajila zaradi subordinacije tudi Boga, kamo-li ne otela dekleta. Dragonca naj pazita, da dekle ne prične kričati, a gospod de Leron more po svoj plen po lestvicah preko plotu, ji vrže vrečo preko glave in odnese deklo v sušilnico Konjskega, pa gotov posel in vašej mišlosti veselo srce. Takó sem rekel, a malo, da res ni bilo tako. Pripravil sem lestvo, prišla je noč, Krupič izven hiše, Magda smrčala, Španjolci naši. Jaz sem vse to gledal iz sušilnice. Bilo je tiho. Dora je sedela v izbi in delala. Zakrokal sem trikrat v znamenje Španjolcema. In trikrat zakrokalo se je meni v odgovor. Dobro je, mislil sem si. „Sedaj je treba na pot, gospod markiz, in dobra vam sreča!“ Splezal se markiz na plot in spustil se po lahko po lestvi v Kupičev vrt. „Joj!“ zavriščalo je iz Krupičevega vrta. Markizov glas! Vraga! Kaj je to? Španjolcev ni blizu. „V pomoč! V pomoč“, jadikoval je z druge strani markiz. Pohitel sem preko plotu. O jej, o jej! Neki

Potrjen zakon. Nj. Vel. cesar podelil je najvišje potrjenje zakonu o lovu, katerega je bil sklenil deželni zbor tržaški za Trst in okolice.

Razpisani štipendiji. Početkom prihodnjega šolskega leta oddajo se trije štipendiji po 105 gld. ubožnim gimnazijalcem, pristojnim v Trstu ali katerikoli istrsko občino in obiskujočim jeden nižjih 6 razredov kojega gimnazija v Trstu. Prošnje do 15. septembra t. l. Poblizje je razvideti iz natečaja, razpisanega v službenem „Osservatore Triestino“.

25letnica. Danes je slavil liberalni mestni svetovalec Salvator Ventura svojo 25letnico kot član mestne delegacije. Tem povodom izročila mu je delegacija umetniško izdelan album v spomin.

Frankofobi v Trstu. Tu naseljeni Nemci iz „rajha“ priredijo dne 2. septembra v Bergerjevi restavraciji pod gradom veselico v spomin 25letnice bitke pri Sedan. Pa naj še kdo poreče, da tržaški Nemci — večinoma trgovci — ne uganjajo politike!

Bolezen nadvojvode Ferdinanda d'Este. V Bolzan na Tirolskem došla poročila, pravijo, da zdravniki niso zadovoljni zdravstvenim stanjem nadvojvode Ferdinanda d'Este.

Spomin pok. Dragotina Martelanca proslavili smo minolo nedeljo v Barkovljah na nepričakovano sijajen način. Iz mesta in od vseh strani okolice prihitelo je ljudstvo trumoma, videli smo malone vse odličnjake tržaške okolice. Veliki vrt „Miralonda“ bil je okrašen nebrojnimi zastavami in lampijoni in takoj po 5. uri je kar vrvelo na slavnostnem prostoru tako, da so strme obstajali sprehajajoči se meščani.

Vsem se je videlo, da jih ni privabila tu sem gola radovednost ali želja po zabavi, ampak da jih prešinja zavest, da so se prišli pokloniti duhu moža, kojega spominu je bila prirejena ta slavnost. Opazujočim to vrvenje, spominjali smo se, kako je bilo dne 5. aprila t. l., ko smo neali k zadnjemu počitku pok. Dragotina Martelanca. Tudi takrat se je nepregledna množica zbrala v veličasten spreved in rosilo je sleherno oko; tužno je donela onega dne pesem-zalostinka in srce nam je drhtelo v britki žalosti na nenadomestljivi izgubi.

Minole nedelje nam ni rosilo oko, pač pa je bilo vse čustvovanje naše posvečeno spominu nepozabnega Dragotina Martelanca; veličastno je donela minolo nedeljo slovanška pesem in dvigale se gori nad oblake, kakor iskrena prošnja do Vsemogočnega: daj nam milostni Bog, še mnogo takih mož, kakoršen je bil pokojni Martelanec. In vsa ta velika množica — gotovo kakih 1500 ljudi — je razumela to prošnjo; pobožnim navdušenjem, rekli bi, poslušala je pesem za pesmijo, navdušeno je ploskala, ko so nastopali pevski zbori eden za drugim... da, uprav okolnost, da so se tu zbrali malone vsi pevski zbori iz mesta in okolice, je bil simbol divnega soglasja v proslavljanju spomina Martelančevega in to soglasje nam pravi glasneje, nego bi to mogli povedati mi, — kaj nam je bil pokojni Dragotin Martelanec! Hvaliti nočemo posamičnih zborov, ampak rečemo le enostavno, da so se vse pevske točke proizvele takim navdušenjem, kakoršno moremo opazovati le tedaj, kadar pesem prihaja res od srca pevcev in prehaja v srca poslušalcev. Moški in mešani zbor „Adrije“, zbori: „Danice“, „Hajdriha“, veselicega odseka posojilnega in konsumnega društva rojanskega, „Slave“ in „Slovanskega pevskega društva“, vsi so se odlikovali tako, da res ne vemo, komu bi prisodili prvenstvo.

I godbo moramo pohvaliti, kajti pripomogla je tudi ona, da smo imeli pravo narodno slavnost: svirala je same slovenske komade.

Po četrti točki nastopil je predsednik „Adrije“, gosp. Fran Godnig, da naznani občinstvu, da je 3. točko: „Slovenski svet“, zbor „Danice“ s Kontovelja, ter 5. točko — slavnostni govor — prepovedala oblast. Ta objava je sicer vrgla nekoliko sence na obzorje našega čustvovanja, ali tudi ta oblaček zginej je takoj, ko nam je predsednik „Adrije“ prečital sledeči pozdrav, došel iz Gleichenberga od voditelja tržaških Slovencev, gosp. Ivana viteza Nabergoja:

Slavna pevska društva Trsta in okolice! V dno moje duše razveselila me je vest,

došla mi semkaj v tujino, da nameravate dne 25. avgusta prirediti skupno pevsko veselico v Barkovljah, v hvaležen spomin uglednemu možu, katerega delovanje na narodnem polju ne sme biti pozabljeno.

Narod, ki dostojno slavi spomin zaslužnih mož, ki so delali in — trpeli za trpeči narod svoj, da bi ga vzdržali na delo za svoja prava in ga tako rešili narodne smrti; narod, ki se hvaležno spominja takih mož in jim postavlja spomenike; tak narod ni zgubljen, takemu narodu je zagotovljeno, da bo živel in da se ohrani, četudi ga preganjajo nasprotniki.

V to ste mi najboljši dokaz vi, slovenski bratje iz Trsta in okolice, ki ste se danes zbrali v rojstni vasi prebлага mladencu, ki je posvetil vse svoje mlado življenje delu za blagor mile domovine, da mu v čistem rodoljubju in iskreni ljubezni postavite spomenik, znak hvaležnosti, ki bo pripeljal še poznejšim rodovom, da tu ob Adriji od nekdanjega našega rodu in — če ve kdo za drugega, pove naj: odkod!

Ker pa mi ni sreča mila, da bi mogel danes biti osebno med vami, pridružen sem vam v duhu in združeno z vami kličem spominu predragega Dragotina trikratni: Slava! Vsem zbranim pri današnji pevski veselici v Barkovljah, kličem pa trikratni: „Zivel“ in prisrčen pozdrav!

Ivan Nabergoj.

Ta pozdrav preljubljene voditelja vzbudil je neopisno navdušenje: množica je vihtela s klobuki, ploskala in gromelo je „Zivel“ - klicev. Da: bili smo zares složni v duhu!

Vse je bilo krasno, vse vzorno, vse v najlepšem redu — le postrežba je bila — pod vsako kritiko. No, v opravičenje gostilničarja hočemo res verjeti, da ni bil — prevzel je namreč še le tega dne gostilno — dobro informovan o naših razmerah (za kar je, kakor čujemo, skrbela izvestna, le predobro znana oseba) in da ni z daleko računal na tako množico.

Po veselici se je razpršilo občinstvo po raznih gostilnah, v gostilni obrtniškega društva, kjer so prepevali slavci nabrežinski, bila je taka gneča, da si si le s težavo priborili prostorčka. Rekli smo, da so peli Nabrežinci in s tem je povedano — vse. Kaki glasovi, kaka preciznost; vse je kakor bi bilo zlito v jeden kos. Tako petje res blaži človeka.

Kako naj završimo to-le poročilo? Kako drugače, nego da še enkrat vskliknemo: „Slava spominu pok. Dragotina Martelanca! ter da prisežemo, da hočemo vsikdar biti, kar je bil nepozabni pokojnik: pošteni in nesebični rodoljubi, nevstrašni boritelji za srečo in blagor naroda!

Z razstavnim vlakom pojde v Prago tudi nekoliko slovenskih deklet v narodnih nošah. To je bila zares pametna misel, odgovarjajoča želji, izraženi te dni po predsedniku česko-slovanske narodopisne razstave, da bi se namreč prej ko mogoče zasnovala v Pragi splošna-slovanska narodopisna razstava.

Nadzornikom in nadzornicam „Del. podp. društva“ se naznanja, da bode prihodnja seja v nedeljo dne 1. septembra ob 6. uri popoldne. Ker bodo važne stvari na dnevnem redu, pozivljajo se nadzorniki in nadzornice, da se polnoštevilno udeležijo te seje.

Načelnik: Fran Andrejčič.

Dar za pomorsko kopelj. Baron Ritter v Gorici podaril je 100 gld. za pomorsko kopelj v Gračežu.

K požaru v Gorici. Mestni magistrat Gorški objavil je oklic do prebivalstva, v katerem pozivlja isto toplimi besedami, da priskoči v pomoč bednim pogorelcem. Občinstvo nabira denar za te siromake.

Zadruga gostilničarjev in krčmarjev tržaških bode imela dne 5. septembra svoj občni zbor. Na dnevnem redu ne bode letos nič posebnega, zbok česar sodimo, da se bode razprava vršila mirno. Ker pa je pri tej zadruzi gotovo polovica Slovencev, menimo, da bi bil zadnji čas, da bi si slovenski gostilničarji izvolili odsek, kateremu naj bi bila naloga premišljati o tem, kako bi prišel v tej zadruzi do veljave in enakopravnosti tudi slovenski živelj. Trkati mora, neprestano trkati, kdor hoče, da se mu odpre.

Sumljiva bolezen. Žid Miho Leiner, o katerem smo sporočili v današnjem jutra-

njem izdanju našega lista, da je obolel pod jako sumljivimi znamenji, ozdravel je popolnoma. Zdravniki so dognali, da je Leiner obolel vsled tega, ker se je bil najedel slabo pripravljenih rib. To javljamo, da se pomirijo oni bojazljivi duhovi, ki vidijo v vsaki sumljivi bolezni strašno pošast — kolero.

Ponarejene krone. Na Tirolskem je nekaj dni sem mnogo ponarejenih kron v prometu. Ta denar je lahko spoznati že na tem, ker so iz svinca, na slabo izdelani kroni in na tem, da ob robu ni urezanega reka „Viribus unitis“. Te krone moči je prerezati celó skarjami.

Izlet v obljubljeno deželo. Poseben odbor Lahov na Reki priredi poseben vlak po zelo znižani ceni z Reke v Rim povodom 25letnice ugrabljenja Rima. Tukajšnji lahonski listi pozivljajo svoje somišljenike, da naj uporabijo to ugodno priliko ter naj se pridružijo Rečanom o izletu k proslavljanju idealnega „XX. settembre“. Dal Bog, da bi se vsi naši Lahoni — vsi oni namreč, ki se čutijo „neodrešene“ — odzvali temu pozivu, a da bi se ne vrnili več, ampak ostanejo naj v obljubljeni deželi. Odkritosrčno bode namreč povedano, da mi v Avstriji prav čisto nič ne potrebujemo tistega navdušenja, kakoršnega se gotovo navzemo izletniki pri slavnostih dne XX. septembra

Letošnja svetovna letina žita. V včerajšnji seji komisije na Dunaju za mednarodni somenj z žitom predložili so statistično tabelo letošnje letine žita. Vzemimo, da pomeni številka 100 srednjo letino, dobimo za posamične dežele te-le številke: Avstrija 102, Ogerska (sama) 100, Hrvatska ie Slavonija 97, Pruska 92, Sasonska 105, Bavarska 85, Badenska 83, Virtemberska 95, Meklemburška 95, Danska 95, Švedska 100, Italija 75 (!), Švicarska 90, Nizozemska 95, Belgija 100, Francoska 98, Angleška in Irska 70, Rusija menja po raznih svojih pokrajinah od 75 do 125 (torej povprečno 100). Vlaška 120, Moldava 90, Srbija 95. — Indija pridelala je lani 6.771.000 tonelat žita, letos pa 6.278.000 tonelat, t. j.: normalna, srednja letina. Združene države Severoameriške, ki so lani pridelale 460 milijonov bushlov žita, (1 bushel = 35.238 litra), pridelale so letos le 390 mil. bushlov. Koruze pa bode skoro dvakrat več nego lani.

Bogata beračica. Te dni umrla je v Melniku na Českem žena, ki se je preživljala prosjačenjem. Stanovala je v borni kamrici in ni imela niti postelje, ampak ležala je na slamni, razprostrti po podu. In ta ženska zapustila je lepo premoženje 80.000 gld. I napravila je bila oporoko, v kateri je volila svojima ubožnima bratoma vsakemu po — 15 gld. (!), vse ostalo premoženje pa je določila za zgradnjo protestanske cerkve v Melniku in za vzdrževanje duhovnega pri tej cerkvi.

Ogenj. To noč je bil ogenj v hlevu in senjaku posestnika Alojzija Gušina, nahajajočim se pod št. 135 na cesti med Kontovelom in Prosekom. Domačini lotili so se gašenja z veliko neustrašljivostjo in požrtvovalnostjo, pozneje pa so prihiteli gasilci iz Trsta. Gorečih poslopij ni bilo možno več rešiti, pogorel je hlev in tudi senjak do tal. Škoda je okolo 2000 gld., toda obe poslopji bili sti zavarovani.

Policijsko. Včeraj o zori zaspal je 30letni mesar Ivan Rettio v neki kavarni na Barrieri. V tem, ko se je „zibal v sladkem snu“, odnesel mu je spraten tat novčarko, v kateri je bilo 1 gld. 34 nvč. Zaprl so potem 22letnega slikarja Andreja Z. in 29letnega težaka Josipa M., oba in Trsta, ker sta na sumu, da sta okradla spečega mesarja. — 18letni kotlarski pomočnik Alojzij Mestron, stanujoči v ulici Giulia št. 3, razgrajal je minolo noč v družbi nekaterih svojih prijateljev po št. Jakobškem okraju. Prišla sta dva stražarja, ki sta ga pozvala naj molči, toda Mestron je v odgovor udaril jednega stražarjev s škornjem, ki ga je imel v roki. Stražarja sta ga na to vklepila z velikim trudom, kajti Mestron vedel se je kakor besen. Ko sta ga stražarja odpeljala proti komisar-

jatu, metal je jeden Mestronovih prijateljev kamenje za njima in res pogodil je jednega stražarjev, prizadevši mu lahko rano.

Slovenskim skladateljem!

V pospeštev in povzdigo slovenskega petja in slovenske glasbe razpisuje podpisani odbor v smislu § 24 društvenih pravil 2 častni darili, vsako po 80 kron, jedno za najboljši moški, drugo za najboljši mešani zbor, ter se obrača do vseh čestitih slovenskih skladateljev, prijazno jih proseč, da se temu vabilu številno in častno odzovejo in svoje skladbe — ime v posebnem zapečatenem listu — vsaj do 31. oktobra 1895. l. podpisaneu odboru poslati blagovolé.

V Ptuij, dne 25. avgusta 1895.

Odbor „Slov. pevskega društva“.

Najnovejše vesti.

Dunaj 27. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o osvobojenju davkov in pristojbin za nova industrijska podjetja v Trstu in v Miljah.

Dunaj 27. „Fremdenblatt“ javlja: Ministrijska komisija je že predložila vladi razne predloge o službeni pragmatiki uradnikov.

Trebinje 26. Državni finančni minister Kallay je dospel tu sem danes predpoludne in je vsprejel občinski zastop.

Ossek 27. Včeraj so obesili tu roparskega morilca Tomaža Vojvodica.

Trgovinske bresajavke.

Basimpesta. Pšenica za spomlad 6.75—6.77
Pšenica za september 1896 6.30 do 6.31. Oves za jesen 5.82—5.84 ita za jesen 6.33—6.35. Koruza za jul-avgst 5.23—5.30 za maj-juni 1896 4.49—4.51.
Pšenica nova od 75 kil. f. 6.15—6.25 od 79 kil. f. 6.20—6.30, od 80 kil. f. 6.25—6.40 od 79 kil. f. 6.35—6.45, od 82 kil. f. 6.45—6.50.
Jčmen 6.70—7.—; praso 6.—; 6.60 ri nova 5.40-5.30.
Pšenica: stalna, dober promet. Prodaja 50000 mt. st. Vreme: lepo.
Praga. Norvničani sladkor za avgust f. 12.15, nova letina 12.45 vedno bolje.
Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst in carino vred odpošiljatev precej f. 28.25-28.50, avgust sept. f. 28.50 —; Concasé 22.28 —; Četvorni 30 —; V glavah (sodih) 30.25 —;.
Kava. Kava Santos good average avgust 93.75 za november 92.—, mlačno.
Hamburg. Santos good average 27. september 74.75 december 74.—; marc 75 — mirno.

Dunajska borza 27. avgusta 1895

	predvčeraj	včeraj
Državni dolg v papirju	101.—	101.—
„ „ v srebru	101.25	101.10
Avstrijska renta v zlatu	123.—	122.50
„ „ v krounk	101.30	101.25
Kreditno skrije	401.10	405.—
London 10 let.	120.90	120.80
Napoleoni	9.59	9.58
10 mark	11.82	11.80
200 Italj. lir	45.65	45.76

RAZSTAVA POHIŠTVA z Dunaja in iz Trsta

dobro poznane trdke

Angelo Delpin

v ulici del Torrente št. 32, 1. nadstropje.

(vrtile gledališča A. mona).

Priporočila velikanske svoje zalogo pohištva in toparskih stvari.
Pohištvo za spalno sobo, popolno, od f. 145 do 350
„ „ jedilne sobe „ „ f. 140 „ 350
Pohištvo za uradnike in de'ave po nižnjih cenah.
Zares izborna pohištvo po nižnjih cenah.

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

via Caserma št. 16 uhod piazza della Caserma.

(naproti veliki vojarni).

prodaja po neverjetnih nizkih cenah vsakovrstna angleška

kolesa (bicikle)

Zustopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer Frankfurt in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton Angleško.
Kolesa „Adler“ so svetovno znana in so najbolj v nemški vojski.
Jamči se za vsako kolo 12 mesec; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na dečlo in na vse kraje.

SPIRITUS SINEPIS COMPOSITUS

(ALGOFON)

je jedino sredstvo proti zobobolu, glavobolu itd. ter se dobi v steklenicah, previdenih poukom za uporabo, po 20 nvč. izključno v premovani

lekarni **Praxmarer (Ai due Mori)**

Piazza grande, Trst.

Čuvati se je ponarejanj.

Telefon št. 207.

Srečke za zidanje cerkve ob jubileju cesarjevem po 1 gld.

zadnji mesec

Glavni dobitek:

30.000 goldinarjev

vreden

Srečke priporočajo: Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Giuseppe Zoldan.